

Az Igaz tudás alapjai

Kedves Olvasó!

Legelőször tisztázni szeretném, hogy egy ismert nézetnek se vagyok a képviselője.

Elmélkedéseim során arra a következtetésre jutottam, hogy a zsidó Tórának, a Bibliának, a Koránnak, a buddhizmusnak, a hinduizmusnak és a taoizmusnak is ugyanaz a közlendője. Az ember számára elérhető egy szellemi átalakulás. Ezt az átalakulást egyesek feltámadásnak, mások megvilágosodásnak, még mások pedig az újjászületések végének nevezik.

Úgy gondolom, hogy 2024.02.27-én felismertem annak a tudásnak az alapjait, amely elvezethet ehhez az átalakuláshoz. 2024.04.10-én pedig felismertem, hogy mi nevezhető a menyország kapujának. Már több éve ismertem ezeket az információkat, már régóta ismertem a logikát, de nem ismertem fel, hogy ezek jelentik a keresett tudást. Ott van mindenki előtt és mégse látjuk. Születésünk óta egy általános szemlélettel találkozunk nap mint nap. Megszokjuk az ösztönös öntudat általi gondolkodást. Ez olyan erősen ott van az elménkben, hogy elnyomja a valóság tiszta meglátását.

Nem törekszem megmagyarázni egy nézetet se. Hivatkozok egyes nézetekre, de nem kívánom azok teljességét elmagyarázni, mert a lényeg szempontjából nem fontos. A mai ember nyelvezetén fogok magyarázni. Ki kell tárnod a szívedet! El kell érned a lehető legnagyobb nyitottságot, hogy képes legyél megérteni azt, ami a tényleges valóság!

Az igaz tudás alappontja egy közismert dolog. Tudjuk, de sokan nem vesznek róla tudomást.

A nézetek többsége ugyanazt az egy igaz valóságot próbálja meg leírni!

Ehhez esetenként egyedi szavakat használnak. Az eredeti gondolatokat leíró szavak jelentése változhatott, így nehéz meglátni az eredeti gondolatokat. Csak következtetünk. Ha képes vagy elvonatkoztatni a saját igényeidtől és szélesre tárod a szívedet, akkor képes leszel meglátni ezt a közös mögöttes tartalmat, ami az igaz valóságra mutat.

Kezdjük a vizsgálatot az emberrel. A cselekedeteket a tudat irányítja. A fizikai test csupán végrehajtó egység. Mi ez a tudat? Mi az, ami irányít? Ennek precíz megfogalmazását még nem tudom megadni neked, de az biztos, hogy a tudatunkban is hatások dolgoznak. Ezeknek a hatásoknak a forrásai az úgynevezett gondolat formák.

Az ember a születése óta úgy gondolkodik, hogy ez vagyok én, nekem, enyém stb. Az ember elkülöníti magát a környezetétől és ennek az elkülönülésnek a határa a fizikai test határa. Az ember azonosítja magát a fizikai testtel. A fizikai test által érzékelünk dolgokat és ezeket az érzékeléseket a tudat feldolgozza. Az érzékelt dolgok kiváltanak bennünk valamit. Ezek a hatások gondolatokat ébresztenek bennünk. Ez a gondolat formák egyik kialakulási lehetősége.

A gondolat formák a fizikai formákhoz hasonlatosak. Látunk egy autót, egy asztalt, vagy bármely tárgyat és azt valaminek gondoljuk. Ezek azonban bizonyos szempontból pusztán speciális hatás együttesel bíró formák. A gondolat formák is ilyenek. Hatás együttesel bíró, csak éppen nem a fizikai test által érzékelhető formák. Ezek a szellemiségünkre, a tudatunkra hatnak.

Mint ahogy nem lehet kétszer belelépni ugyanabba a folyóba, az ember is pillanatról pillanatra más és más. Egyes gondolat formák megszűnhetnek, helyet adva más gondolat formáknak, illetve átalakulhatnak. Ez a változás az újjászületések sorozata. Az előző életek az előző gondolat formák általi valamik, míg az eljövendő életek a jelenlegi gondolat formáink változásai által jönnek majd létre.

Amikor két ember beszélget és a másik gondolatait befogadja valaki, a másik tulajdonképpen újra születik a befogadó emberben bizonyos mértékben. Ha két ember teljesen azonos gondolat formákkal rendelkezne, akkor gyakorlatilag ugyanazok lennének, hiszen a tudatuk azonos lenne.

A gondolat formák által is szaporodik az elme. Fizikai és szellemi szaporodásról is beszélhetünk. Az új fizikai test, a megszületett gyermek is hordoz már önmagában is tudást. Erre legegyszerűbb példa a pók. Már a kicsinyek is képesek háló szövésére úgy is, hogy azt soha nem látták senkitől.

A gyermekek másolják a szüleik gondolat formáit - hozzáállás, tudás stb. A szülők tulajdonképpen újra születnek a gyermekeikben. Mivel az embert a tudata határozza meg, ezért a gyermekek által szellemileg is szaporodnak a gondolat formáik másolódása által. Ilyen szaporodás valósul meg a kommunikáció minden formája által, amikor emberek befogadják más emberek gondolatait.

Az ember nem azonos a fizikai testtel! Ugyan az öntudat elválaszthatatlan a fizikai testtől, de a fizikai csak hordozza a szellemi testet. A szellemiség által sokan ott élnek másokban is. Mivel azonban az ember születése óta hozzászokott az én-érzethez, ezért ezt rendkívül nehéz megérteni, illetve elfogadni. Azonban ez a mögöttes tartalma a „Szeresd felebarátod, mint magadat” kijelentésnek. A felebarátodnak ugyanis nagyon hasonlatosak a gondolat formái és mivel te sem vagy azonos az akár egy perccel ezelőtti önmagaddal, ezért bátran kijelenthető, hogy a felebarátodban is ott vagy bizonyos mértékben.

Az ember lényegét, ugyan tömören, de nagyjából ezzel meg is beszéltük. A fizikai halál tulajdonképpen nem az ember halála, hiszen a gondolat formák által fizikai testről fizikai testre száll a lényegünk, a szellemiségünk, amit egyesek léleknek is neveznek. Ez persze nem egy fix lélek. A szellemiségünk (a lelkünk) folyamatosan változik, „halad” valamerre.

Van-e végállomása a folyamatos változásnak? (A hinduizmusban ezt az újjászületések végének nevezik.)

Az ösztönös öntudat valamikor, valahol kialakult. A legprimitívebb formában a legegyszerűbb lényeknél figyelhető meg. A tudat nélküli létben a hatások következtében alakító, szervező hajlamok léteznek. Hatások összpontosulása szervezetek kialakulásához vezethet, melyeknek a kapcsolatát a körülöttük lévő dolgokkal érzékelésnek is nevezhetjük. Ezek az úgynevezett egyes-lények. Lénynek akkor nevezek valamit, ha öntudattal rendelkezik.

Ezek a szervezetek a természetes kiválasztódás következtében hosszú távon akkor maradnak fenn, ha kialakul bennük a lét- és fajfenntartás genetikája. Ez a helyzetüket változtató szervezeteknél az ösztönös öntudat kialakulásához vezet.

A lények folyamatosan gyűjtik az információkat, a megtapasztalásokat és az öntudat által reagálnak az őket ért hatásokra. Fejlődnek. A fejlődés előrehaladtával egyre hatékonyabban képesek megérteni a környezetüket. Az ember is egy ilyen lény. Az ember azonban már olyan fejlett gondolkodásra képes, hogy képes megismerni önmaga működését is.

Az evolúció során a tudat egyre inkább előtérbe helyezi a szellemi szaporodást a genetikai öröklődéssel szemben. Ez főleg a csoportokat alkotó fajoknál figyelhető meg. Az újszülöttek másolják az őt körülvevő egyedek reakcióit, szellemiségüket. Később a saját tapasztalatok alapján ezeket kiegészítik, fejlesztik és a szaporodással már egy módosult génlánc öröklődik, ami szintén fejlődhet a csoport információk és a saját tapasztalatok segítségével.

A külső megismerés előbb-utóbb kiegészül belső megismeréssel is.

Amikor az öntudat meglátja önmaga valós működését és ráébred a Mindenségben elfoglalt helyére, az Igazság elkezd tükröződni a tudatban. Mivel az igaz mindig igaz, azaz örök, ezért az öntudat változása egyre csökken. A tévedések teljes megszűnésekor megszűnik a mozgató erő. Már csak a valóság marad, a tudás. Több nagy nézet szerint ekkor bekövetkezik egy szellemi átalakulás.

Az öntudat keletkezett, tehát valamikor meg kell szűnnie. Ezt az átalakulást megvilágosodásnak, feltámadásnak, illetve az újjászületések végének nevezik. Ekkor a leírások alapján megszűnik az érzékelés. Az érzékelés megszűnése kialsztatja az ösztön által vezérelt öntudatot, ami a buddhizmus egyes könyveiben személyiségként szerepel. Ez Pál apostol egyik levelében: 1 Kor. 15,44.: „Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Van érzéki test, és van lelki test is.”

A Koránban: „185. Minden lélek megízleli a halált. Majd megfizetik béretek a Feltámadás Napján. Kitéríténeken a Pokoltól és bevezetnek az Égi Kertekbe, az győz. Nem más az Evilág, mint érzéki káprázat.”

Buddha szerint a gondolkodás megszűnik, de gondolatok lesznek. A kutatás véget ér, de a tudás megmarad. Buddha szerint a személyiségnek még a gondolatától is meg kell szabadulni. A leírások szerint ez a tudatnak egy emberi léptékkal leírhatatlan szellemi szabadságot hoz el. Mivel nem lesz készletés, megszűnt az ösztönös öntudat, ezért nem lesz szenvedés és fájdalom. A szellem átkerül egy nem született, nem keletkezett síkba, ami által az örök életben találja magát.

Ez az üzenete a Tórának, a Bibliának, a Koránnak, a buddhizmusnak, a hinduizmusnak és a taoizmusnak egyaránt. Nincs semmi hókuszpókusz. Van közös mögöttes tartalma ezeknek a

vallásoknak. Az öntudati fejlődés végállomása ez a bizonyos szellemi átalakulás, azaz az öntudati lét célja ez az átalakulás.

Ha kitárod a szívedet és leveszed a szemellenzőt, akkor megláthatod. Ha ragaszkodsz a rögeszmédhez, akkor nincs mit tenni, továbbra is hinni fogsz valami nem valós elképzelésben. Sajnos nagyon sokféle a félreértelmezés. Az ember hajlamos a vágyaival keverni a valóságot. Olyan reményeket táplál a szívében, aminek nincs valós alapja.

Pál apostol levele ugyanazt közli, mint a Buddhái gondolatok. Az érzékelések meg fognak szünni (elvettetik érzéki test). Ez a gondolat félreérthető. Sokan ezt úgy is értelmezhetik, hogy a test halála ez az esemény. Véleményem szerint azonban ez a fizikai test élete közben történik meg. Ugyan egy halál közeli, vagy halál állapot elérését jelenti, de ez az öntudat fejlődésének és nem a fizikai test elpusztulásának a következménye.

Jelenleg úgy gondolom, hogy az érzékelések, azaz az érzéki test megszűnése a mennyországba jutás feltétele. Ez a mennyország kapuja.

Az átjutást még nem ismerem, mert akkor már megvilágosodtam, feltámadtam volna. Az is valószínűsíthető, hogy ha ez egy halál közeli, vagy halál állapot elérésével jár együtt, akkor az ezt megvalósító ember az átjutást követően nem biztos, hogy vissza fog térni a világunkba.

Jézus szerint nem szabad visszanéznie annak, aki be akar jutni Isten országába. Ez azt jelenti, hogy olyan eltökéltnak kell lennie, mint a hercegnek, aki Buddhává lett. Fel kell adni minden evilági kötődést, azaz késznek kell lenni arra, hogy az evilág számára akár végleg meghal az ember.

A mennyországi kincsek az igazság darabjai, melyeknek hatására csökken az öntudat törekvése, késztetése, vágyakozása. Ezek hatására egyre nagyobb békességben, nyugalomban részesülhet az ember és egyre nagyobb szeretetet képes adni a környezetének. Ezek a kincsek segítik az átjutást. Az Igazság felismerése és elfogadása nélkül nem lehet átjutni a túlpartra.

Mi által érhető el ez a szellemi átalakulás?

Mivel senki se érte ezt el már talán 2000 év óta, ezért 100 %-ra biztosat senki se állíthat (én se). Azonban én úgy gondolom, hogy megtaláltam azt a tudást, amely egy mennyországi kincs. Leírom neked az ezzel kapcsolatos gondolataimat. Arra kérek, hogy legyél minél nyitottabb. Olyan dolgokat írok, amelyek az én-érzet miatt a legtöbb embernek közel elfogadhatatlanok lesznek. És persze bizonyos részek filozófiai szintűek, szóval szükséges az elvonatkoztatás a teljesség megértéséhez.

Az alap a következő: mivel szellemi átalakulásról van szó, ezért szellemi dolognak kell lennie, ez pedig valaminek a tudását jelenti. Ez egyben azt is kimondja, hogy bármely cselekedet, gyakorlat csupán segítheti ezt, de „a jó és gonosz tudása” csak egy másik tudás által semlegesíthető meg, azaz valamely dolgok tudása fogja kiváltani azokat a tetteket, változásokat, amelyek az érzékelések TELJES megszűnéséhez vezetnek.

Tehát mit kell vajon tudni, mit kell felismerni, ez a kérdés.

Kezdjünk néhány általánosan érthető jelenséggel, hogy az öntudat alaptévedését felismerhessük:

Azt mondjuk, hogy két atom egyesül molekulává. Mely atom melyik elektronjának melyik pozíciójától állítható, hogy az már molekula állapot?

Azt mondjuk, hogy ez hideg, az meleg stb. Valóban létezik határvonal?

Azt mondjuk, hogy ez kellemes és az már kellemetlen. A bennünket ért hatás azonban folyamatosan változik.

Az öntudat a működési sajátosságánál fogva különválaszt dolgokat. Így keletkezik a jó és a gonosz. Ez az ösztönös öntudat minősítésének az eredménye. Ez maga a bibliai jó és gonosz tudása. Ezen „tudás” által véljük tudni, hogy mi az ember számára kellemes és kellemetlen, hogy mi a jó és mi a rossz stb. Ez a különválasztási tulajdonság az oka a mohóságnak, a ragaszkodásnak, a vágyakozásnak és minden önösségnek, rosszindulatnak.

A Biblia ezt a különválasztást úgy szemlélteti, hogy Ádám észreveszi önmagát. Ádám különválasztja magát az „önmagán kívüli” dolgoktól. Fontos meglátni, hogy minden régi írás az adott kor emberéhez szólt. Fennmaradtak, mert a mögöttes közlés a valóságot írta le, de a későbbi kor embere már esetleg ugyanazon szavak mögé más tartalmat értett. A lényegét már egyre nehezebb volt megérteni.

Egyes buddhista irányzatok szerint 2500 éve nem volt Buddha megtestesülés. Megközelíthették egyes mesterek a megvilágosodást, de teljesen nem érték el. Azonban azt is állítják, hogy egy Buddhát csak egy másik Buddha ismerhet fel. Szóval, ha valaki teljesen megvilágosodott és nem állította vagy nyilvánvalóan nem mutatta meg másoknak, hogy ő egy Buddha, akkor nem lehetett felismerni.

Ezt azért írtam le, mert ha valóban nem történt Buddha megtestesülés, akkor vajon miért nem, hiszen állítólag Buddha kijelentette, hogy semmit nem titkolt el, azaz közölte azt a tudást, amely szükséges a megvilágosodáshoz.

Ugyanez a helyzet a Tórával, a Bibliával és a Koránnal, valamint a hinduizmussal és a taoizmussal is. Az írásokban ott vannak a közlések, amik szükségesek a mögöttes tartalom meglátásához és mégse veszi észre az írásokat olvasó ember.

Az elme alaptévedése a különválasztás! Valójában ugyanis semmi se választható el semmitől se.

Nézzünk meg a filozófiai megközelítést. (Nem ígérem, hogy egyszerű lesz, tömör leszek 😊)

Egy dolog lehet létező vagy nem létező. A létező van, a nem létező nincs. A létezőt valaminek, a nem létezőt semminek is szoktuk mondani. Nem nevezhető létezőnek egy dolog, ha soha egy létező számára sem észlelhető. Ahhoz, hogy észlelje egy létező ezt a dolgot, annak a dolognak hatnia kellett a létezőre. Hatásról akkor beszélhetünk, ha változás kíséri. Az észlelés a változásban testesül meg.

A van a jelenre vonatkozik. A létezés csak a jelenben értelmezhető. A létezés folyamatosan kitölt mindent, hiszen mindenütt jelen van valamilyen hatás. Úgy is fogalmazhatunk, hogy ha egy dolog nem része a jelennek, akkor az nem létező. Nincs olyan hely, amiben a létezés ne lenne jelen. Ettől lesz létező az a „hely”. Ez azt jelenti, hogy semmi se választható el semmitől se. Ezt tovább gondolva kijelenthető, hogy valójában nincsenek létezők. Csak egy

létező létezik, a nagy egész. Csak az emberi tudat választ külön dolgokat és nevezi azokat valaminek, mert az öntudat így képes gondolkodni.

A létező a hatás-változás által létezik. A hatások egymásra hatása által létezik a létező. A van önmaga által önmagán belül önmagáért létezik. Az állandó a változó által nyer értelmet. Az állandó és a változó, az örök és a pillanatnyi, az ok és az okozat egymás mellett, mégis egymástól elválaszthatatlanul létezik. Az ember által valaminek mondott dolgok csupán az érzékelés által a tudatban formaként megjelenő hatások. A formák „létrejötté” a létezés következménye. A tudatban a speciális hatás együttessel bíró dolgok a formák.

Tehát valójában egyik ember se és semmi se különíthető el semmitől se, azaz mindenki és minden a nagy egész nélkülözhetetlen és elválaszthatatlan része. Ahogy az óceán egy cseppje elmondhatja magáról, hogy ő az óceán, ugyanígy bármely ember elmondhatja, hogy ő tulajdonképpen a Mindenség. (A Mindenség szó esetében valamennyi létező együttesét jelenti. A Mindenségen kívül nincs létező, hiszen az összesnél nincs több.)

Ha idáig eljutottál az olvasásban és befogadó voltál, akkor az alapokat már megérthetted: az ember a szellemisége által létezik és a fizikai test csupán hordozza ezt a szellemiséget, valamint semmi se választható el semmitől se.

A másik ember többé-kevésbé te magad vagy a szellemiségetek közös része által, valamint minden és mindenki te magad vagy, hiszen valójában nincs különválaszthatóság. Ezek megértése még valahogy talán logikailag mehet az embereknél, de vajon te el is tudod fogadni ezt? Ha el tudod fogadni, akkor képes vagy-e átélni ezt, azaz tudatosítani ezt a tudást?

Mivel a születésünktől kezdve az én-érzettel élünk együtt, ezért ezek elfogadása és tudatosítása közel lehetetlen. Pedig ez az a tudás, amely képes megszüntetni az összes önösséget. Ha egyre inkább képes leszel elfogadni és megélni, hogy mi is az ember és hogy te magad vagy a nagy egész, akkor egyre inkább belátod, hogy minden birtoklás, minden vágyakozás, minden önzés, minden önösség, minden rosszakarat értelmetlen.

Az én-érzet csupán egy érzet. A tudat különválasztási mechanizmusának az eredménye. Egy tévedés, amely az érzékelési pontok összessége és az érzékelés feldolgozása alapján különválaszt. Mivel az én valójában nem valami, ezért értelmetlen cselekvő énről beszélni.

A megvilágosodás, a feltámadás eleve elrendelt. Az öntudati fejlődés előbb-utóbb eléri az önmegismerés azon fokát, amely ehhez az átalakuláshoz szükséges. A mai információs kor, ahol az internet által a legtöbb fontos információ elérhető, kiválóan alkalmas a végcél felismerésére és elérésére. Ha egy ember ezt meg tudja majd tenni és közzéteszi, az ezt befogadó emberek végre elindulhatnak a valós végcél felé.

Jó, jó, de biztos van valami tevékenység, amely által elérhető az érzékelés megszüntetése. Mi lehet ez a tevékenység?

Kézenfekvő, hogy valami elmélyedés, azaz tudati dolog. A tudat lecsendesítése is egy tevékenység. Ugyan lecsendesíti a tudatot, de tevékenység. Legalábbis így éli meg az én. Minden tudati történést a sajátjaként él meg az öntudat, hiszen a testen belül történik.

Ülő, vagy félfekvő helyzetben, behunyt szemmel megpróbálhatod ellazítani a tested. Ha ez már a jelenlegi lehetőséged maximuma felé közeleg, akkor a tudatod is próbáld meg

ellazítani. Segíthet ehhez a lehető legnagyobb alázat átérzése. Engedd el az akaratod. Add át magad a Mindenség erőinek. Ha ezt kellőképpen begyakorlod, akár nyitott szemmel, fizikai tevékenység (például séta, gyári szalagmunka) közben is gyakorolhatod egy bizonyos szintig. Ha képes vagy elfogadni, hogy egy vagy a Mindenséggel, akkor beláthatod, hogy nem létezik a szabad akarat. Az Isten teljes szeretete akkor valósulhat meg, ha az ösztönöd már nem uralkodik rajtad, azaz nincsenek vágyaid, nincs akaratod. Ennek elérése közel lehetetlen, de mégis lehetséges, mint ahogy a különböző írásokból kiderül.

Csak ha képes vagy magáról az életről is lemondani, akkor leszel képes megszűntetni az érzékelést teljesen. Nincs más út, csak a teljes lemondás. Ezt valamely stabil nyugalmi állapotban tudod csak megközelíteni, vagy elérni, mert egyébként a tested megmozdulása elvonná a figyelmed.

Ha sikerül az alázat nagy mértékű elérése, különleges élményeid lehetnek. Időnként ez olyan határtalan boldogság érzetet eredményezhet, hogy a sírás fog kerülni. A stabil elmélyedés azonban a nyugalomban fog véglegesítődni.

Róm. 14,17. : „Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm.”

Buddha: "Az Igazság a dolgok helyes fölismerése." "Az Igazság akkor érhető el, ha a személyiség téves, csalóka volta fölismertetik."

Jézus azt mondta, hogy ő az igazság és az élet és hogy Isten országa csak rajta keresztül érhető el. Ez azt jelenti, hogy a dolgok helyes felismerésére kell törekedni és a bennünk gyarapodó megértések a mennyei kincsek, melyek által végül az érzékelés megszűntethető és meghal az ember az evilág számára, hogy egy számunkra ismeretlen, új világban találhassa magát. Ez Buddha szerint egy nem született, nem keletkezett állapot lesz.

Ha tovább tudsz látni, akkor beláthatod, hogy jelenleg is az örök élet része vagy, de ezt eltakarja az ösztönös öntudat. Ha ezt képes vagy megérteni, akkor ez határtalan nyugalom alapja lehet. Egy teljesen új „szemüvegen” keresztül láthatod a világot, a létezést.

Úgy gondolom, hogy ennyi ismeret elegendő az alapok megértéséhez.

Ha megértetted és képes voltál elfogadni az általam leírtakat, akkor már csak a tudatosítás, azaz a tudás átérzése és az abban való elmélyedés van hátra. Ez a folyamat elhozhat számodra egy vadonatúj szemléletet. Ennek automatikus következménye a békesség és a szeretet. Bárhova nézel, az te is vagy. A létező egy és oszthatatlan (egy az Isten). Csak az öntudat, a működési sajátossága miatt választ külön dolgokat. Ez nem hiba, hanem egy sajátosság. Nincs hiba, nincs bűn, nincs érdem, nincs dicsőség, nincs jó és nincs gonosz. Ezek csupán az ember szótárában, a különválasztás következménye által léteznek. Mindannyian testvérek vagyunk és ugyanaz a célunk, csak a legtöbben ezt még nem fogták föl.

Nincs több igaz valóság! Csak egy igaz létezik. Csak a jelen létezik. A jelen tartalmazza az okot és az okozatot is. A jelen állapota, a tulajdonságai az ok, amely által a jelen változik. A változások nyomokat hagynak (emlékek) és ezek összevetése alapján éli meg az ember az idő képzetét. Csupán hatások koncentrálódása létezik és ezeket az emberi érzékelés formaként látja. Ezeket nevezi az ember valaminek, azonban ezek csupán hatások. Erre mondta Buddha, hogy nincs olyan dolog, amely ne lenne szellemi, vagy ne válhatna szellemivé.

Az arany középút pedig a következő:

A túl sok fájdalom és szenvedés beteges gondolatok forrása, ezért kerülendő. A túl sok öröm és gyönyör nagy mértékben felerősíti a vágyakat, ami szintén elvonja az öntudat figyelmét a megértéstől, ezért kerülendő. Nem kerülendő azonban az az öröm és gyönyör mennyiség, amely ellensúlyozza a fájdalmat és szenvedést. A kettő viszonylagos egyensúlyban tartása az elmét a lehető legnagyobb mértékben teszi befogadóvá. Erre az egyensúlyra kell törekedned, hogy a megértésed a lehető legjobban fejlődhessen.

Ha például valamire igényed van (bármilyen testi vagy szellemi igény is ez) és ezt nem adod meg magadnak, akkor szenvedni fogsz. Ez egy bizonyos fokig, főleg, ha szándékos, edzi az akaratérodet. Egy bizonyos mérték felett azonban a kelleténél jobban fogja elvonni a figyelmedet, ezért jobb megszüntetni ezt a szenvedést valamely öröm megélésével. Ahogy írtam, az optimumot neked kell megtalálnod a saját körülményeid figyelembevételével.

Ha megértetted az írásom, törekedni fogsz arra, hogy ne okozz másokban indulatot. Tartózkodni fogsz mások bántásától (ide érte az élet kioltását is).

Ne feledd, hogy a hullámokat széllel nem lehet megszüntetni. A szelet kell megszüntetni. A gyűlöletet gyűlölettel nem szüntetheted meg. Csak szeretettel szüntetheted meg. Ha megdobnak kövel, dobd vissza kenyérrel. A lényeg, hogy törekedj az indulatok csillapítására és akkor neked is több béke adatik meg, ami pedig az elme fejlődését segíti.

A legfontosabb törekvésed pedig az Igazzal szembeni alázat legyen. Bármit teszel, ez legyen a legfőbb mozgató. Ez lebegjen mindenkor a lelki szemed előtt. Az Igazzal szembeni alázat. Ennél nincs fontosabb, ezt soha ne feledd! Ez azt jelenti, hogy bármikor kész legyél arra, hogy a tévedéseidet felismerd és az elgondolásaidat lecseréld a valóságra. Ne számíts, hogy esetleg körülötted mindenki másként gondolja. Ha valóban helyesen ismered fel az adott összefüggést, az kincsöd lesz a mennyben, mert ott már nem lesz félreértelmezés. A félreértések forrása az érzékelés, amely az öntudatban kivált valamit. Az érzékelés az alapja az én-érzetnek, az önösségnek és ezek által minden rosszindulatnak.

A személyem nem fontos. Ha megértetted és elfogadtad az általam leírtakat, már tudhatod a következmény lényegét. Ez az információ mennyiség elegendő ahhoz, hogy eljuss odáig, ahol jelenleg tartok, sőt akár tovább is fejlődhetnek benned ezek a megértések és akár el is érheted a végcél, az örök békét. Az örök béke és az igaznak igazként látása a haszna ennek a szellemi átalakulásnak. Ne áltasd magad földi javak gazdagságával, mert akkor nem értetted meg a lényegét. Az átalakulást követően lehet, hogy végleg el fogod hagyni ezt a világot. Ez az átalakulás azonban nem a testi halálkor, hanem az öntudat megérésekor, a megértések hatására következik be. Az ember nem azonos a fizikai testtel.

A megértés áldása és békesség kísérjen az utadon!

Az írásom ezen verziójának dátuma: **2024.04.13.**

(Ha létezik ettől frissebb verzió, akkor azt az igaztudas.hu weboldalon elérheted.)